

**RADA
UNII EUROPEJSKIEJ**

**Bruksela, 25 marzec 2014 r. (04.04)
(OR. en)**

8102/14

**PUBLIC 58
INF 98**

NOTA

Dotyczy: MIESIĘCZNY WYKAZ AKTÓW RADY – STYCZEŃ 2014 r.

Niniejszy dokument stanowi wykaz aktów przyjętych przez Radę w styczniu 2014 r.^{1 2}

Niniejszy dokument podaje informacje odnoszące się do przyjęcia aktów ustawodawczych, w tym:

- datę przyjęcia,
- odnośne posiedzenie Rady,
- numer przyjętego dokumentu,
- odniesienie do *Dziennika Urzędowego*,
- obowiązujące zasady głosowania, wyniki głosowania oraz w stosownych przypadkach objaśnienia głosowania i oświadczenia opublikowane w protokole posiedzenia Rady.

¹ Z wyjątkiem niektórych aktów o ograniczonym zakresie, takich jak decyzje proceduralne, mianowania, decyzje organów ustanowionych na mocy umów międzynarodowych, szczegółowe decyzje budżetowe, itp.

² W przypadku aktów ustawodawczych przyjętych w drodze zwykłej procedury ustawodawczej mogą wystąpić różnice między datą posiedzenia Rady, na którym dany akt został przyjęty, a faktyczną datą samego aktu, ponieważ akty ustawodawcze przyjmowane w drodze zwykłej procedury ustawodawczej są uznawane za przyjęte dopiero wtedy, gdy zostaną podpisane zarówno przez przewodniczącego Rady, jak i przewodniczącego Parlamentu Europejskiego oraz sekretarzy generalnych obu instytucji.

Niniejszy dokument zawiera także informacje na temat przyjęcia aktów o charakterze nieustawodawczym, które Rada postanowiła podać do wiadomości publicznej.

Jest dostępny również na internetowej stronie Rady:

<http://consilium.europa.eu/documents/legislative-transparency/monthly-summaries-of-council-acts?lang=pl>

Dokumenty wymienione w wykazie są również dostępne w publicznym rejestrze dokumentów Rady pod adresem: <http://consilium.europa.eu/documents/access-to-council-documents-public-registe?lang=pl>

Niniejszy dokument służy wyłącznie celom informacyjnym. Autentyczne są jedynie protokoły posiedzeń Rady. Są one dostępne na stronie Rady:

<http://consilium.europa.eu/documents/legislative-transparency/council-minutes?lang=pl>

INFORMACJE NA TEMAT AKTÓW PRZYJĘTYCH PRZEZ RADĘ W STYCZNIU 2014 r.

Procedura pisemna zakończona w dniu 10 stycznia 2014 r.

AKTY O CHARAKTERZE NIEUSTAWODAWCZYM

AKT	DOKUMENT / OŚWIADCZENIA
Rozporządzenie Rady (UE) nr 24/2014 z dnia 10 stycznia 2014 r. ustalające uprawnienia do połowów na 2014 r. dla niektórych stad ryb i grup stad ryb, stosowane na wodach Morza Czarnego Dz.U. L 9 z 14.1.2014, s. 1–4	17956/13

Przyjęcie aktu ustawodawczego po drugim czytaniu w Parlamencie Europejskim (Strasburg, 13–16 stycznia 2014 r.)

AKTY USTAWODAWCZE

AKT	DOKUMENT	TRYB GŁOSOWANIA	WYNIK GŁOSOWANIA
Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie tachografów stosowanych w transporcie drogowym, uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 3821/85 w sprawie urządzeń rejestrujących stosowanych w transporcie drogowym oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 561/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie harmonizacji niektórych przepisów socjalnych odnoszących się do transportu drogowego	11532/4/13 REV 4	Nie dotyczy	Nie dotyczy

Procedura pisemna zakończona w dniu 20 stycznia 2014 r.	
AKTY O CHARAKTERZE NIEUSTAWODAWCZYM	
AKT	DOKUMENT / OŚWIADCZENIA
ROZPORZĄDZENIE RADY ustalające uprawnienia do połowów na 2014 rok dla pewnych stad ryb i grup stad ryb, stosowane w wodach UE oraz – w odniesieniu do statków UE – w niektórych wodach nienależących do UE	18118/13 5232/14 – tekst oświadczeń 5232/14 COR 1
3288. posiedzenie Rady Unii Europejskiej (SPRAWY ZAGRANICZNE), które odbyło się w Brukseli w dniu 20 stycznia 2014 r.	
AKTY O CHARAKTERZE NIEUSTAWODAWCZYM	
AKT	DOKUMENT
Rozporządzenie Rady (UE) nr 45/2014 z dnia 20 stycznia 2014 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 204/2011 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii Dz.U. L 16 z 21.1.2014, s. 1-2	17298/13
Decyzja Rady 2014/22/WPZiB z dnia 20 stycznia 2014 r. zmieniająca decyzję 2013/353/WPZiB zmieniającą i przedłużającą mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Regionie Kaukazu Południowego i ds. Kryzysu w Gruzji Dz.U. L 16 z 21.1.2014, s. 30–30	17120/13
Decyzja Rady 2014/23/WPZiB z dnia 20 stycznia 2014 r. uchylająca decyzję 2013/350/WPZiB zmieniającą i przedłużającą mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej ds. procesu pokojowego na Bliskim Wschodzie Dz.U. L 16 z 21.1.2014, s. 31–31	17287/13

Decyzja Rady w sprawie upoważnienia do podjęcia negocjacji z Gruzją dotyczących umowy między Unią Europejską a Gruzją w sprawie bezpieczeństwa informacji niejawnych	17986/13
Decyzja Rady w sprawie upoważnienia do podjęcia negocjacji z Albanią dotyczących umowy między Unią Europejską a Albanią w sprawie bezpieczeństwa informacji niejawnych	17992/13
Decyzja Rady 2014/21/WPZiB z dnia 20 stycznia 2014 r. zmieniająca decyzję 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu Dz.U. L 15 z 20.1.2014, s. 22–23	18162/13
2014/42/UE: Rozporządzenie Rady z dnia 20 stycznia 2014 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 267/2012 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu Dz.U. L 15 z 20.1.2014, s. 18–21	18164/13
Decyzja wykonawcza Rady 2014/24/WPZiB z dnia 20 stycznia 2014 r. dotycząca wykonania decyzji 2012/642/WPZiB dotyczącej środków ograniczających skierowanych przeciwko Białorusi Dz.U. L 16 z 21.1.2014, s. 32–33	5168/14
Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 46/2014 z dnia 20 stycznia 2014 r. dotyczące wykonania rozporządzenia (WE) nr 765/2006 dotyczącego środków ograniczających wobec Białorusi Dz.U. L 16 z 21.1.2014, s. 3–4	5230/14
2014/50/UE: Decyzja Rady z dnia 20 stycznia 2014 r. dotycząca odnowienia Umowy w sprawie współpracy naukowej i technologicznej między Wspólnotą Europejską a Rządem Federacji Rosyjskiej Dz.U. L 32 z 1.2.2014, s. 1–2	13152/13
Konkluzje Rady w sprawie Syrii	5449/14

Konkluzje Rady w sprawie Afganistanu		5186/14	
Konkluzje Rady w sprawie Ukrainy		5453/14	
Konkluzje Rady w sprawie Republiki Środkowoafrykańskiej		5381/14	
Konkluzje Rady w sprawie Sudanu Południowego		5380/14	
3290. posiedzenie Rady Unii Europejskiej (SPRAWY GOSPODARCZE I FINANSOWE), które odbyło się w Brukseli 28 stycznia 2014 r.			
AKTY USTAWODAWCZE			
AKT	DOKUMENT	TRYB GŁOSOWANIA	WYNIK GŁOSOWANIA
Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie konsumenckich umów o kredyt związanych z nieruchomościami mieszkalnymi i zmieniająca dyrektywy 2008/48/WE i 2013/36/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 [pierwsze czytanie]	PE-CONS 25/13	Większość kwalifikowana	Wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu z wyjątkiem: Wstrzymały się: CZ, LV oraz LU

Oświadczenie Bulgarii

Bulgaria nie sprzeciwi się przyjęciu kompromisowego tekstu dyrektywy o kredytach hipotecznych. Zaznacza jednak, że nadal ma zastrzeżenia dotyczące zmiany rozporządzenia 1093/2010/UE i dyrektywy 2013/36/UE dyrektywą dotyczącą jednego sektora.

Naszym zdaniem wprowadzenie istotnych zmian do unijnego rozporządzenia poprzez unijną dyrektywę nie jest przykładem dobrych praktyk ustawodawczych i nie jest zgodne z ogólnie uznawanymi zasadami konstruowania przepisów prawnych. Przypominamy, że rozporządzenie 1093/2010/UE stanowi jeden z najważniejszych elementów struktury nadzorczej UE i jest kompromisem między poglądami i interesami różnych państw członkowskich. Z tego powodu wszelkie kolejne zmiany w nim wprowadzane powinny podlegać dyskusjom na odpowiadającym im szczeblu. Ponadto niepokoją nas proponowane zmiany w dyrektywie 2013/36/UE, ponieważ proces jej transpozycji do bułgarskiego prawa jest już bardzo zaawansowany i wszelkie kolejne zmiany w tej dyrektywie doprowadziłyby do zakłóceń w procesie ustawodawczym i w finalizacji środków transpozycji.

Oświadczenie Austrii

Austria wciąż ma zastrzeżenia do kompromisowego tekstu dyrektywy o kredytach hipotecznych, ponieważ wymogi dotyczące informacji przedumownych, które muszą być podawane na obowiązkowym arkuszu, oraz obowiązek oceny zdolności kredytowej konsumenta zawarte w tej dyrektywie różnią się od wymogów i obowiązku zapisanych w dyrektywie o kredytach konsumenckich. Podobnie jak inne państwa członkowskie, Austria, wdrażając dyrektywę 2008/48/WE w sprawie umów o kredyt konsumencki, rozszerzyła zakres swoich nowych przepisów dotyczących umów o kredyt konsumencki, tak by miały one zastosowanie także do umów o kredyt hipoteczny. Kompromisowy tekst dyrektywy o kredytach hipotecznych zawiera odstępstwa od dyrektywy o kredytach konsumenckich, które nie są uzasadnione szczególnym charakterem umów o kredyt hipoteczny, a które spowodowałyby znaczne dodatkowe koszty dla kredytodawców i przyniosłyby skutek odwrotny do zamierzonego, jeśli chodzi o spójną sytuację prawną (i co za tym idzie – zrozumienie przez konsumentów).

Ponadto w kwestiach przedumownych (informacje i ocena zdolności kredytowej) i w odniesieniu do konkretnych indywidualnych przypadków, często pojawiają się niejasności (na etapie przed zawarciem umowy), czy kredyt ma być zabezpieczony hipoteką czy nie, a zatem, czy dany przypadek wchodzić będzie w zakres stosowania dyrektywy o kredytach konsumenckich czy dyrektywy o kredytach hipotecznych. Różne uregulowania/zasady w obu dyrektywach spowodują, że zupełnie niejasne stanie się, którą dyrektywę należy zastosować w danym przypadku. Jeśli chodzi o obliczanie rzeczywistej rocznej stopy oprocentowania (RRSO), trudność sprawia nam restrykcyjna interpretacja odstępów czasowych, która oznaczałaby, że odstępki dzienne nie byłyby uwzględniane przy wyliczaniu ułamków roku. Interpretacja ta jest obecnie niezgodna z metodami stosowanymi przez wiele instytucji kredytowych w Europie. Wszelkie zmiany w odstępach czasowych obecnie stosowanych przez instytucje kredytowe spowodowałyby znaczne i nieproporcjonalne obciążenie administracyjne i finansowe, a nie przyniosłyby żadnych oczywistych korzyści konsumentom.

Oświadczenie Estonii

Estonia opowiada się zdecydowanie za jednolitym europejskim rynkiem i jego dalszą integracją. Należy zatem zharmonizować różne przepisy ustawodawcze i wykonawcze, by zapewnić równe warunki działania w całej UE.

Musimy podkreślić, że niektóre kraje, w tym Estonia, rozszerzyły już zakres stosowania dyrektywy o kredytach konsumenckich (2008/48/WE) o kredyty hipoteczne. Estonia uważa jednak, że harmonizacja zasad odpowiedzialnego udzielania i zaciągania kredytów hipotecznych może poprawić jakość rynku kredytów hipotecznych dzięki zwiększeniu wiarygodności i zaufania oraz zapewnieniu wysokiego i jednolitego standardu ochrony konsumentów na poziomie europejskim. Dlatego też zgadzamy się z założeniami wniosku dotyczącego dyrektywy o kredytach hipotecznych i popieramy inicjatywę Komisji UE. Estonia zaakceptowała również podejście ogólne przyjęte przez Radę Europejską w dniu 30 maja 2012 r. w odniesieniu do wniosku dotyczącego dyrektywy w sprawie umów kredytowych związanych z nieruchomościami mieszkalnymi i była z tego podejścia zadowolona. Zmiany wprowadzone później do pierwotnego wniosku odchodzą zbyt daleko od podejścia uzgodnionego na szczepku Rady. Brak jest oceny skutków tych zmian i można by się zastanawiać, czy zmiany we wszystkich tych przepisach należy wprowadzać za pomocą dyrektywy o kredytach hipotecznych. Szczególnie martwią nas zmiany, które nie są bezpośrednio związane z kredytem hipotecznym, a zatem nie spełniają założeń pierwotnego wniosku. Wielokrotnie, ustnie i pisemnie, przedstawialiśmy prezydencji nasze stanowisko, jednak teksty nie zostały w żaden sposób poprawione.

Proponowane rozwiązania kompromisowe powinny przyczynić się do zaaprobowania odpowiedzialnego udzielania kredytów, z drugiej jednak strony powinny pozwalać państwom członkowskim na elastyczność niezbędną, by uniknąć negatywnych skutków dla konsumentów. Choć Estonia nie jest przeciwna pakietowi dotyczącemu dyrektywy o kredytach hipotecznych jako takiemu, musimy podkreślić, że żywimy poważne wątpliwości co do obecnego tekstu kompromisowego.

Oświadczenie Republiki Czeskiej

Republika Czeska, choć jest świadoma znaczenia i potrzeby proponowanej dyrektywy, wyraża niniejszym swój sprzeciw wobec obecnego tekstu wniosku dotyczącego dyrektywy w sprawie konsumenckich umów o kredyt związanych z nieruchomościami mieszkalnymi (dalej zwanej „MCD”). Już w maju 2012 roku Republika Czeska oświadczyła, że może zgodzić się na tekst MCD jedynie pod warunkiem, że w ramach rozmów trójstronnych tekst ten zostanie poprawiony w kwestii współpracy organów nadzorczych.

Naszym zdaniem problemem było i wciąż pozostaje zaangażowanie EUNB (i wykluczenie współpracy organów odpowiedzialnych za egzekwowanie przepisów w zakresie ochrony konsumentów na mocy rozporządzenia 2006/2004), zwłaszcza jeśli chodzi o spory, w których uczestniczą organy nadzoru niebędące członkami EUNB. Uzgodnione rozwiązanie polegające na zobowiązaniu wszystkich organów niebędących członkami EUNB do podporządkowania się EUNB (w tym wiążącej mediacji prowadzonej przez EUNB) nie jest łatwe do zaakceptowania, zwłaszcza że istnieją jasne ramy współpracy takich organów odpowiedzialnych za egzekwowanie przepisów w zakresie ochrony konsumentów na mocy rozporządzenia nr 2006/2004.

Nasza dezaprobatą dla tekstu wynika również z innych istotnych przyczyn. Są to:

1. obowiązek ustalenia górnego limitu kar w przypadku zalegania dłużnika ze spłatą („Zaległości w spłacie i egzekucja z nieruchomości”, art. 28 ust. 3); naszym zdaniem regulowanie kar w przypadku zalegania dłużnika ze spłatą to kwestia prawa prywatnego i jako taka powinna pozostać w pełnej gestii państwa członkowskiego;
2. ponowne dodanie słowa „mieszkalne”;
3. dodanie prawnie wiążącego przepisu o edukacji finansowej w art. 6; przedmiotowa dyrektywa nie jest właściwym miejscem na przepisy o edukacji finansowej;
4. obowiązkowy charakter przepisów o kredytach w walucie obcej – CZ opowiadają się za swobodą w tym zakresie;
5. obowiązkowy okres na zastanowienie wynoszący 7 dni, który – biorąc pod uwagę długi i stresujący proces uzyskania kredytu hipotecznego pod presją czasową ze strony sprzedawcy nieruchomości – wydaje się nierozsądny i z którego konsumenci nie będą korzystać.

Oświadczenie Zjednoczonego Królestwa

Zjednoczone Królestwo pragnie wyrazić uznanie wszystkim prezydencjom, które pomogły uzyskać postępy w negocjacjach w sprawie dyrektywy o kredytach hipotecznych, za przyjęcie pragmatycznego i praktycznego podejścia w tej kwestii.

W Zjednoczonym Królestwie, podobnie jak w wielu państwach członkowskich, istnieje już wysoki poziom ochrony konsumentów zaciągających kredyty hipoteczne, a zatem przedmiotowa dyrektywa nie przyniesie żadnych korzyści.

Zjednoczone Królestwo ma obawy, że Komisja niedostatecznie uzasadniła dokonanie tego rodzaju nakazowej interwencji na szczeblu UE, zważywszy na obecne różnice między krajowymi rynkami hipotecznymi. Na przykład nakazanie państwu członkowskiemu, by jako dokument do podawania informacji konsumentom używany był europejski znormalizowany arkusz informacyjny (ESIS), nawet w przypadku gdy przepisy krajowe wymagają korzystania z tego rodzaju dokumentu krajowego zawierającego równoważne informacje, wydaje się uciążliwe i obciąża przedsiębiorstwa w Zjednoczonym Królestwie dodatkowymi kosztami.

Zjednoczone Królestwo jest głęboko przekonane, że w przyszłości Komisja powinna występować z wnioskami tylko wówczas, gdy potrzeby jednolitego rynku wyraźnie uzasadniają interwencję na szczeblu UE. Przedstawiając wnioski, powinna upewnić się, że nie wpłyną one niekorzystnie na już rozwinięte rynki krajowe.

Oświadczenie Łotwy i Luksemburga

Łotwa i Luksemburg nie mogły głosować za przyjęciem przedmiotowej dyrektywy, ponieważ jej treść została znacznie złagodzona w porównaniu z pierwotnym wnioskiem Komisji. Pierwotny wniosek miał pozwolić na stworzenie konsumentom, kredytodawcom i pośrednikom kredytowym wydajnego i konkurencyjnego wewnętrznego rynku kredytów hipotecznych. Miał zapewnić zarówno dobrze funkcjonujący jednolity rynek, jak i wysoki poziom ochrony konsumentów poprzez wysoki poziom harmonizacji, co znacznie zmniejszyłoby różnice między przepisami krajowymi, które stanowią bariery na rynku wewnętrznym. Choć pierwotny wniosek nie zawierał zasady wzajemnego uznawania, stanowił dobrą podstawę dyskusji. W przyjętym dziś tekście nie wykorzystano jednak możliwości osiągnięcia tych dwóch celów, które miały wzajemnie się stymulować.

Skutkiem braku daleko idącej harmonizacji i wzajemnego uznawania w połączeniu ze sporą swobodą postępowania pozostawioną państwom członkowskim będzie dla zainteresowanych stron duża niepewność prawa. Jest to sprzeczne z deklarowanymi celami, jakimi miały być stworzenie w pełni zintegrowanego jednolitego rynku kredytów hipotecznych oraz zapewnienie wysokiego i zharmonizowanego poziomu ochrony konsumentów. W następstwie tego tekstu, który nie ma żadnej wartości dodanej, straty mogą ponieść osoby zawodowo związane z branżą, jak i konsumenci. Aby przedsiębiorstwa i konsumenci mogli w pełni wykorzystać możliwości, jakie daje im Unia Europejska, granice i bariery należy znosić – a nie wzmacniać.

Przyjęty tekst nie tylko nie ma jasno określonego celu, ale też jest bardzo złożony i kłóci się z zasadami lepszego stanowienia prawa. Zobowiązuje państwa członkowskie do zmiany ich przepisów, nie oferując w zamian żadnych korzyści dla przedsiębiorstw czy konsumentów.

Stanowisko Rady (UE) nr 1/2014 w pierwszym czytaniu w sprawie przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie pewnych procedur dotyczących stosowania Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Serbii, z drugiej strony, przyjętego przez Radę w dniu 28 stycznia 2014 r. Dz.U. C 49E z 21.2.2014, s. 1–6	17930/13	Większość kwalifikowana	Wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu
AKTY O CHARAKTERZE NIEUSTAWODAWCZYM			
AKT		DOKUMENT	
2014/68/UE: Decyzja Rady z dnia 28 stycznia 2014 r. zmieniająca decyzję 1999/70/WE dotyczącą zewnętrznych biegłych rewidentów krajowych banków centralnych, w odniesieniu do zewnętrznych biegłych rewidentów Latvijas Banka Dz.U. L 39 z 8.2.2014, s. 59–59	17570/13		
2014/44/UE: Decyzja Rady z dnia 28 stycznia 2014 r. w sprawie zawarcia zmienionego protokołu ustaleń ze Stanami Zjednoczonymi Ameryki dotyczącego przywozu wołowiny pochodzącej ze zwierząt, którym nie podawano niektórych hormonów wzrostu, i zwiększonych cel nakładanych przez Stany Zjednoczone na niektóre produkty z Unii Europejskiej Dz.U. L 27 z 30.1.2014, s. 1–1	14374/13		
2014/116/UE: Decyzja Rady z dnia 28 stycznia 2014 r. w sprawie zawarcia porozumienia w formie wymiany listów między Unią Europejską a Chińską Republiką Ludową na podstawie art. XXIV ust. 6. oraz art. XXVIII Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu (GATT) z 1994 r. odnoszącego się do zmian list koncesyjnych Republiki Bułgarii i Rumunii w związku z ich przystąpieniem do Unii Europejskiej Dz.U. L 64 z 4.3.2014, s. 1–1	16112/12		

Decyzja Rady w sprawie podpisania i zawarcia Umowy między Unią Europejską a Republiką Korei ustanawiającej ramy udziału Republiki Korei w operacjach zarządzania kryzysowego prowadzonych przez Unię Europejską	13552/1/13 REV 1
Decyzja Rady 2014/42/WPZiB z dnia 28 stycznia 2014 r. zmieniająca decyzję 2012/281/WPZiB w ramach europejskiej strategii bezpieczeństwa wspierającej propozycję Unii odnoszącą się do międzynarodowego kodeksu postępowania dotyczącego działań w przestrzeni kosmicznej Dz.U. L 26 z 29.1.2014	5313/14
Decyzja wykonawcza Rady 2014/41/WPZiB z dnia 28 stycznia 2014 r. dotycząca wykonania decyzji 2011/137/WPZiB w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii Dz.U. L 26 z 29.1.2014, s. 41–41	17319/13
Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 74/2014 z dnia 28 stycznia 2014 r. dotyczące wykonania art. 16 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 204/2011 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii Dz.U. L 26 z 29.1.2014, s. 1–1	17320/13
Decyzja wykonawcza Rady 2014/40/WPZiB z dnia 28 stycznia 2014 r. dotycząca wykonania decyzji 2011/423/WPZiB z dnia 18 lipca 2011 r. dotyczącej środków ograniczających skierowanych przeciwko Sudanowi i Sudanowi Południowemu Dz.U. L 26 z 29.1.2014, s. 38–40	16899/13
Konkluzje Rady w sprawie sprawozdania specjalnego nr 6/2013 Trybunału Obrachunkowego zatytułowanego: „Czy państwa członkowskie oraz Komisja zapewniły optymalne wykorzystanie środków przy realizacji działań w zakresie różnicowania gospodarki wiejskiej?”	17496/13
Konkluzje Rady w sprawie sprawozdania specjalnego nr 8/2013 Trybunału Obrachunkowego zatytułowanego: „Wsparcie na rzecz podwyższania wartości gospodarczej lasów udzielane z Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich”	17497/13

Konkluzje Rady w sprawie specjalnego sprawozdania nr 3/2013 Europejskiego Trybunału Obrachunkowego zatytułowanego: „Czy programy Marco Polo skutecznie odciążą drogi?”	17701/13
Decyzja Rady w sprawie podpisania, w imieniu Unii, i tymczasowego stosowania Umowy między Unią Europejską a rządem Republiki Peru w sprawie niektórych aspektów przewozów lotniczych	16251/13
Wspólne oświadczenie Rady i Komisji Między innymi ze względów pragmatycznych wskazane jest, by umowa z rządem Republiki Peru w sprawie niektórych aspektów przewozów lotniczych została zawarta wyłącznie przez Wspólnotę. Te same powody zostałyby uwzględnione w przypadku podobnych umów, pod warunkiem że umowy te byłyby zawierane na mocy i w ramach mandatu dotyczącego zastępowania niektórych postanowień w obowiązujących umowach dwustronnych, przyjętego decyzją Rady z dnia 5 czerwca 2003 r. Przedmiotowa decyzja nie stanowi precedensu dla Wspólnoty i jej państw członkowskich w wykonywaniu przez nie ich kompetencji względem umów innych niż te, o których mowa powyżej, takich jak umowy o charakterze przewidzianym w decyzji Rady z dnia 5 czerwca 2003 r. upoważniającej Komisję do rozpoczęcia negocjacji ze Stanami Zjednoczonymi w dziedzinie transportu lotniczego, które to umowy mają charakter mieszany. Przedmiotowa decyzja nie oznacza przyznania Wspólnocie żadnych nowych kompetencji w odniesieniu do umów zewnętrznych w sprawie przewozów lotniczych ani nie wpływa na podział kompetencji między Wspólnotą a jej państwami członkowskimi.	
2014/60/UE: Decyzja Rady z dnia 28 stycznia 2014 r. w sprawie zawarcia Protokołu ustanawiającego uprawnienia do połowów oraz rekompensatę finansową przewidziane w Umowie o partnerstwie w sprawie połowów między Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a Republiką Kiribati, z drugiej strony Dz.U. L 38 z 7.2.2014, s. 1–1	13331/1/12 REV 1

Oświadczenie Komisji

Komisja podtrzymuje swoje stanowisko i dlatego sprzeciwia się wprowadzonej przez Radę poprawce polegającej na zmianie podstawy prawnej z art. 43 ust. 2 w związku z art. 218 ust. 6 lit. a) na art. 43 (bez wymieniania ustępu) w związku z art. 218 ust. 6 lit. a).

Komisja uważa również, że „art. 43 ust. 2 w związku z art. 218 ust. 6 lit. a)” powinien być wykorzystywany jako prawidłowa podstawa prawna w tych przypadkach, w których międzynarodowe umowy o partnerstwie w sprawie połowów są zawierane za zgodą Parlamentu Europejskiego, ze względu na to że materialna podstawa prawna, jaką jest art. 43 ust. 2, decyduje o wymogu uzyskania zgody od Parlamentu Europejskiego zgodnie z operacyjną podstawą prawną, jaką stanowi art. 218 ust. 6 lit. a).

Decyzja Rady w sprawie zawarcia protokołu między Unią Europejską a Republiką Wybrzeża Kości Słoniowej ustalającego uprawnienia do połowów i rekompensatę finansową przewidziane w obowiązującej Stronie umowie o partnerstwie w sprawie połowów

8701/13

Oświadczenie Komisji

Komisja podtrzymuje swoje stanowisko i dlatego sprzeciwia się wprowadzonej przez Radę poprawce polegającej na zmianie podstawy prawnej z art. 43 ust. 2 w związku z art. 218 ust. 6 lit. a) na art. 43 (bez wymieniania ustępu) w związku z art. 218 ust. 6 lit. a).

Komisja uważa również, że „art. 43 ust. 2 w związku z art. 218 ust. 6 lit. a)” powinien być wykorzystywany jako prawidłowa podstawa prawna w tych przypadkach, w których międzynarodowe umowy o partnerstwie w sprawie połowów są zawierane za zgodą Parlamentu Europejskiego, ze względu na to, że materialna podstawa prawna, jaką jest art. 43 ust. 2, decyduje o wymogu uzyskania zgody od Parlamentu Europejskiego zgodnie z operacyjną podstawą prawną, jaką stanowi art. 218 ust. 6 lit. a).

2014/48/UE: Decyzja Rady z dnia 28 stycznia 2014 r. w sprawie zawarcia Protokołu ustanawiającego uprawnienia do połowów oraz rekompensatę finansową przewidziane w Umowie partnerskiej w sprawie połowów pomiędzy Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a Rządem Danii i Rządem Lokalnym Grenlandii, z drugiej strony
Dz.U. L 28 z 31.1.2014, s. 1–1

11119/1/12 REV 1

Oświadczenie Komisji

Komisja podtrzymuje swoje stanowisko i dlatego sprzeciwia się wprowadzonej przez Radę poprawce polegającej na zmianie podstawy prawnej z art. 43 ust. 2 w związku z art. 218 ust. 6 lit. a) na art. 43 (bez wymieniania ustępu) w związku z art. 218 ust. 6 lit. a).

Komisja uważa również, że „art. 43 ust. 2 w związku z art. 218 ust. 6 lit. a)” powinien być wykorzystywany jako prawidłowa podstawa prawna w tych przypadkach, w których międzynarodowe umowy o partnerstwie w sprawie połowów są zawierane za zgodą Parlamentu Europejskiego, ze względu na to, że materialna podstawa prawna, jaką jest art. 43 ust. 2, decyduje o wymogu uzyskania zgody od Parlamentu Europejskiego zgodnie z operacyjną podstawą prawną, jaką stanowi art. 218 ust. 6 lit. a).

Decyzja Rady w sprawie zawarcia nowej umowy o partnerstwie w sprawie połowów i nowego protokołu ustanawiającego uprawnienia do połowów oraz rekompensatę finansową przewidziane w Umowie o partnerstwie w sprawie połowów pomiędzy Unią Europejską a Republiką Mauritiusu	13501/1/12 REV 1
Oświadczenie Komisji Komisja podtrzymuje swoje stanowisko i dlatego sprzeciwia się wprowadzonej przez Radę poprawce polegającej na zmianie podstawy prawnej z art. 43 ust. 2 w związku z art. 218 ust. 6 lit. a) na art. 43 (bez wymieniania ustępu) w związku z art. 218 ust. 6 lit. a). Komisja uważa również, że „art. 43 ust. 2 w związku z art. 218 ust. 6 lit. a)” powinien być wykorzystywany jako prawidłowa podstawa prawna w tych przypadkach, w których międzynarodowe umowy o partnerstwie w sprawie połowów są zawierane za zgodą Parlamentu Europejskiego, ze względu na to, że materialna podstawa prawna, jaką jest art. 43 ust. 2, decyduje o wymogu uzyskania zgody od Parlamentu Europejskiego zgodnie z operacyjną podstawą prawną, jaką stanowi art. 218 ust. 6 lit. a).	
Konkluzje Rady w sprawie postępów w zakresie współpracy celnej z krajami sąsiedztwa wschodniego	16955/2/13 REV 2
2014/51/UE: Decyzja Rady z dnia 28 stycznia 2014 r. upoważniająca państwa członkowskie do ratyfikowania, w interesie Unii Europejskiej, Konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczącej godnej pracy dla osób pracujących w gospodarstwie domowym z 2011 r. (Konwencja nr 189) Dz.U. L 32 z 1.2.2014, s. 32–32	11462/13
2014/52/UE: Decyzja Rady z dnia 28 stycznia 2014 r. upoważniająca państwa członkowskie do ratyfikowania, w interesie Unii Europejskiej, Konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczącej bezpieczeństwa przy używaniu substancji i preparatów chemicznych w pracy z 1990 r. (Konwencja nr 170) Dz.U. L 32 z 1.2.2014, s. 33–33	11463/13
2014/56/UE: Decyzja Rady z dnia 28 stycznia 2014 r. w sprawie istnienia nadmiernego deficytu w Chorwacji Dz.U. L 36 z 6.2.2014, s. 13–14	17908/13
Zalecenie Rady mające na celu likwidację nadmiernego deficytu budżetowego w Chorwacji	17904/13

Procedura pisemna zakończona w dniu 30 stycznia 2014 r.	
AKTY O CHARAKTERZE NIEUSTAWODAWCZYM	
AKT	DOKUMENT / OŚWIADCZENIA
Decyzja Rady 2014/49/WPZiB z dnia 30 stycznia 2014 r. zmieniająca decyzję 2011/72/WPZiB dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Tunezji Dz.U. L 28 z 31.1.2014, s. 38–50	5328/14
Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 81/2014 z dnia 30 stycznia 2014 r. w sprawie wykonania rozporządzenia (UE) nr 101/2011 w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją w Tunezji Dz.U. L 28 z 31.1.2014, s. 2–14	5329/14
Procedura pisemna zakończona w dniu 31 stycznia 2014 r.	
AKTY O CHARAKTERZE NIEUSTAWODAWCZYM	
AKT	DOKUMENT / OŚWIADCZENIA
Decyzja Rady upoważniająca Komisję do prowadzenia negocjacji dotyczących konwencji w sprawie stosowania zasad dotyczących przejrzystości w odniesieniu do arbitrażu między inwestorem a państwem pod auspicjami UNCITRAL, z zachowaniem przepisów podlegających wyłącznym kompetencjom Unii w dziedzinie bezpośrednich inwestycji zagranicznych oraz arbitrażu między inwestorem a państwem przeciwko Unii	5446/14